

Pares de fills adolescents

Conflicte generacional

Rosa Camprodon. Psicòl

Unitat de Psicoteràpia de Psicoanalítica d'Adu
 Sant Pere Claver – Fundaci

Un adolescent fa trontollar l'equilibri de l'entorn familiar. A mesura que el jove es desenvolupa la participació i l'actitud de la família han de canviar. Els pares també s'han d'adaptar als nous canvis, a necessitats diferents i a un altre manera de relacionar-se amb els fills. La manera de posicionar-se i comunicar-se d'abans ja no serveix ara, és una nova etapa desconcertant per tothom.

L'adolescent es troba immers en un període complex amb transformacions (físiques, mentals, relacionals...) i una p referents, que sovint el confonen i l'espanten. En la rec nova identitat necessita sentir-se independent, per això e contra les normes i l'autoritat dels adults. L'adolescència no és només personal sinó que també és una crisi relacional que repercuteix en el entor social i acadèmic, entre d'altres. És un període de creixement en què la conflicte, l'exigència i la decepció són habituals.

Algunes dificultats que es produeixen entre l'adolescent i els seus p sorgeixen d'una incomprensió mútua. És un *conflicte generacional* en què parts estan en un mateix punt però amb necessitats i expectatives difere els pares se senten qüestionats en la seva funció i els joves no se senten e poden donar actituds irritables.

L'autoritat es basa en la capacitat de tenir cura. La millor forma de cuidar un jove és potenciant el seu creixement. Des del punt de vista del desenvol evolutiu el fenomen de l'autoritat es relaciona profundament amb la tendèr de l'individu a buscar protecció, seguretat i elements per desenvolupar-se i la relació amb l'altre des de que és un nadó. Si una persona ha t experiència de criança prou bona el nen podrà madurar i interioritzar una de confiança en l'altre sobre la qual construirà la seva manera de relacion l'autoritat.

El creixement dels fills mobilitza sentiments i inquietuds personals en els pares, perquè els suposa diferents sentiments c D'una banda han de renunciar al fill petit que tenien. De l'altra constaten que el temps també passa per a ells, la qu tradueix en un qüestionament i balanç respecte a la pròpia vida, així com la valoració d'expectatives, projectes i objectiu sovint els pares també han de renunciar a les expectatives i projectes que havien dipositat en els fills i en la nec reafirmar-se a través d'ells.

El jove està en un moment en què tot és nou: té el món i la vida per descobrir. Aquesta situació pot despertar en alguns pares un sentiment de gelosia que es tradueix en actituds de menyspreu i rivalitat cap al jove, a qui se li atribueix ser la font de les pròpies insatisfaccions.

Davant de la incertesa que genera el creixement de l'adolescent alguns pares necessiten posicionar-se amb actituds de sobreprotecció i control cap el fill en l'intent de mantenir l'equilibri familiar i la respectiva autoritat parental establerta fins llavors. Altres pares necessiten adoptar mesures per accelerar el creixement de manera ràpida per delimitar aquesta etapa de desconcert.

Els pares, a l'igual que els fills, no tenen un manual d'instruccions per a desenvolupar la seva funció. És per això q habitual és recórrer a la pròpia experiència viscuda, repetint les experiències de la infància i adolescència tractant al fil ells van ser tractats. Però també pot donar-se el cas de necessitar diferenciar-se, tant si els seus propis pare: excessivament rígids o massa permissius fent tot el contrari d'allò que ells van viure.

El risc de totes aquestes posicions és que, en tant els pares es veuen reflectits ells mateixos, sovint perden de vista

*"La queixa,
 conflicte, l'exigè
 la decepció s
 habituals e
 l'adolescènci*

Foto: Freepik

tenen: qui és, com és i què és el que necessita.

L'edat dels pares, la personalitat i les ex dipositades en els fills són, entre d'altres, importants que cal tenir en compte a l'hora d'en enganxades entre pares i fills. Cal que dins existeixin uns límits interpersonals i certa jerarquia: seus membres, mantenint i respectant les característiques personals de cadascú. Els pares han d'intentar ser flexibles, poder escoltar i aprendre del fill i el si mateix. Com més tolerants i respectuosos siguin els pares adults en general, menys tensa i conflictiva serà l'etapa.

Llegeix més articles a **"la càpsula"**

Visita la web de **Sant Pere Claver - Fundació Sanitària**

C. Vila i Vilà, 16 08004 Barcelona | Tel. 93 442 39 03 | info@spcsalut.org | www.spcsalut.org